

1918-11-17

SENDER

Anders Pedersen, Augusta
Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Brørup, Lille Veum

Archive:
Mappe 86 nr. 11

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

[illegible]

Lille Væum 17 novbr. 1918.

Han Jakin og Agnete. Nu er
 Det længe gyskommen fra Sverige. Vi
 tænkte da glade paa jer. I havde vel helt
 flodden med. — Det skulde være morsomt
 at hoi lidt om den færd.
 I kan jo alt gaa livligt og overgroden
 nu. De siger at der er meget vand og
 de lyse vegle er i høst fuld smagfuld
 til at lade folk ga over for lidt øst
 eller peng. Vor, kendte heller ikke
 skikkelige mennesker i at gaa frem og
 tilbage, men forspæder sig de ogsaa
 ved overgangen. Boven gaaer nu alle
 pension og er meget frivillig. Vi
 kunde måske ogsaa nok komme deraf
 nu, men naar far vil er ikke, og
 faget er det rigtig til hos lodderne
 med. I for jo ogsaa nok og
 bud dernede fra det, da det kom
 vigne og glade de er. Noget af det
 andet synes jeg er, at dangle om
 i en flue om frugte — bare ved
 brudsfærd og i. — Men det er
 de nu meget lykkelige til det gode.
 — alt lyse, hvide. — Ja, alt
 dette er vort nærmeste, men hvor er
 det dog ogsaa valdigt hvad der gaa
 og i det gjæmre. De ord
 indtænkningen om den manglende
 nok om de det ikke mindst.

kan Rachel lidt at hun siger. Ved
det er ikke at uden frem. Folkene
morgendromme er biter og degen
er inde. Men i den vil det vise
sig af hvad slags morgendromme
der næret. Na - men det er jo
det ikke til at dømt om alt det,
der er jo ingen ende på alle de
forbrydere der sættes i roret i de alle sammen.
Men i disse tider, jeg synes det er
et stort og så velsignet godt at vi
får lov at opleve dem, og jeg
det er næsten det bedste af det hele
får lov at leve dem med i
det hvide hjem, for her er vi dog
først rigtig ved os selv. - ja, det synes
da Anders og jeg. Jeg sagde i mellem
den til Moses og siger om han snart
vil flyttes til Ridding. Jeg synes om
det skal vente til det bliver rigtig
sommer derude. Hvad mon til Peter?
Og sag jeg så - med dig og Agnete -
er der del flere drage afsted med
ham. Na, jeg synes vi må bare
med derud!
19 nov. Vi tænkte på søndagen i
går og ønsker til Lykke. Imorgen
fulgte jeg 65 og jeg synes det er utrolig
på den måde er jeg gl. nok, men alligevel
kan jeg slet ikke blive klog og forstandig
som det bliver alder. Og alt det der
nu går for sig, det kaller på hoved
er oplevede som før, ja det var vel
ikke så meget med i. Et som jeg i
den sidste 3 år har foretaget i min
63-64 år. De tænke for mig om det
den nat sky der tænkes ned om den
hans frejd jeg indtil kun havde kendt
men nu også alt det store der lidt
efter lidt vokser frem. Præstegården der
hjemme var jo ikke en verdens for sig
huse, den har jo smukt og det som
folk, det var ikke bare i søgen og søge
vi levede med det, nej det var en
nær og så virkelig alt sammen er
den på det bedste soldatstrømpe og jule
skæpe og her har jeg nu alt det der
kæmpedes og levede. Og så inden vi
Søndersjyllands, alt det jeg får lov at
leve med dem, hele den store skare af
kender og bekendt som jeg så i den
den så længe, så uendelige og så mange
kamp for vort modstand (pionerarbejde)
der er langt langt mere end bare spræng
- alt dette for mange led og fjerne mål
og jeg synes det er så, ja utvivelst
at vi nu om lidt skal have lov
at gå derud, og det er en glæde